

بررسی تطبیقی پیشینه تاریخی شعر "قلب مادر"

نرگس محمدی بدر

استادیار دانشگاه پیام‌نور

چکیده

در پژوهش حاضر سعی شده نحوه رشد و حرکت یک سوژه انسانی در بستر بین‌المللی نشان داده شود. از بین نحله‌های موجود ادبیات تطبیقی، نحله "رمارک" مورد توجه قرار گرفت. رمارک این علم را نه یک رشته مستقل، بلکه دانشی "میان رشته‌ای" (*interdisciplinary*) و پلی میان آثار ادبی ملت‌ها می‌داند. از میان روش‌های مطالعه تطبیقی، شیوه پیشنهادی جرج بردی که شامل چهار مرحله: توصیف (*description*)، تفسیر (*interperation*)، هم‌جواری (*juxtaposition*)، مقایسه (*Comparison*) است، ملاک قرار گرفته است. "قلب مادر" از اشعار ایرج میرزا، شاعر دوره مشروطه است که سالیان مدید توسط معلمان دلسوز کشورمان در کلاس‌های درس زمزمه می‌شود. "زان ریش پن" سراینده اصلی این شعر و کشور فرانسه خاستگاه اصلی این اثر است. بررسی تطبیقی این سوژه از بُعد تیپ‌شناسی نشان می‌دهد، انسان‌ها، فارغ از تمامی افتراق‌ها - که برخاسته از تفاوت‌های فرهنگی آن‌هاست - همواره مشترکاتی دارند. مشترکاتی که از روح و روان انسانی و از زندگی اجتماعی آن‌ها نشئت گرفته است. ادبیات تطبیقی می‌تواند در جهت انتقال ذوق و احساس و عواطف و خرد انسان‌ها و ملت‌ها به یکدیگر، به منظور ایجاد ارتباط و پیوند میان اندیشه‌ها و ذوق‌ها و درک و فهم و تأثیر متقابل فرهنگ‌ها نقش آفرین و بالنده باشد.

کلیدواژه‌ها: شعر، ترجمه، قلب مادر، فرانسه، فارسی

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۲/۱۵

تاریخ پذیرش: ۸۶/۶/۲۳

مجله مطالعات و تحقیقات ادبی، سال دوم، شماره ۷-۹ (پاییز - بهار ۸۴-۸۵)، صص ۷۵-۸۹

مقدمه

نزدیک دو قرن از پیدایش دانش "ادبیات تطبیقی" (comparative literature) در جهان دانش و اندیشه می‌گذرد. با نگاهی به مجموع تعریف‌های ارائه شده (بر اساس منابع قابل دسترس) می‌توان گفت که نکته مشترک و مورد اتفاق همه صاحب‌نظران این دانش، همان است که ژان ژاک آمپر و پژوهشگران ادبیات تطبیقی بعد از او، به ویژه ام. اف. گویارد در عمل و نظر بدان پرداخته‌اند: "بررسی روابط ادبی میان ملت‌ها" (گویارد، ۱۳۷۴: ۱۶). این مفهوم بعدها گسترش می‌یابد و بعد از پشت سر نهادن فراز و فرودها و مجادله‌های فراوان، هنری رمارک بنیان‌گذار نحله آمریکایی ادبیات تطبیقی، آن را از محدوده "روابط ادبی" به حوزه‌های دیگر معارف و علوم انسانی نیز می‌کشاند (خطیب، ۲۰۰۳: ۵۰).

امروزه گروه دیگری بر این باورند که ادبیات تطبیقی، گونه‌ای "روش‌شناسی" است که از طریق آن نفوذ و تأثیر متون به حوزه فرهنگ‌های گوناگون مورد پژوهش و بررسی قرار می‌گیرد. ادبیات تطبیقی به عنوان شاخه‌ای از نقد ادبی قادر است شعاع عمل و بازتاب ادبیات و فرهنگ ملی را در ادبیات دیگر ملت‌ها بررسی کند. این انعکاس از طریق تأثیرگذاری و نفوذ شاعران و نویسندگان یک کشور بر دیگر کشورها مشخص می‌شود.

اما، آیا تأثیرپذیری از یک اثر، به معنای تقلید ادبی است؟ اصولاً باید متوجه بود که تأثیرپذیری از یک اثر بسط‌دهنده اندیشه‌های والا و ارزشمند متفکران و ادیبان یک ملت است، اما، تقلید صرف نشانه بسته بودن ذهن مؤلف است، زیرا مقلد از قالب سطحی یک اثر، نسخه‌برداری می‌کند و همواره روی به گذشته دارد. مؤلفی که به قصد تأثیرپذیری به یک اثر رجوع می‌کند در واقع با صاحب اثر به هم صدایی برمی‌خیزد و با خلاقیت خود و با اندیشه‌ای باز همراه با تجربیات گذشتگان اثری نو می‌آفریند که بر آثار پیش از او برتری داشته باشد و این چنین به اثر خود رنگ استقلال می‌زند و خود را در حصار تقلید محدود

نمی‌کند، تا او نیز بتواند بر آیندگان تأثیر گذارد و برای آنها الگو باشد و در پس زمان محو نگردد.

ادبیات تطبیقی، بوم‌شناسی انسان‌گرایانه و جهان‌نگری ادبی و مظهر تجلی جهان فرهنگی است (Bassnett, 1997: 3-40).

به طور کلی محققان علم ادب‌شناسی تطبیقی سه شیوه را در بررسی ارتباطات ادبی میان کشورهای جهان معرفی نموده‌اند:

۱. ارتباط ساختاری و ریشه‌ای

۲. ارتباط با تماس و برخورد

۳. ارتباط به لحاظ تیپ‌شناسی

نوع سوم، ارتباط تیپولوژیکی است که همه کشورهای جهان را در بر می‌گیرد، زیرا مردم تمام کشورها، اگرچه از جهت ظاهر و جنبه‌های صوری با یکدیگر متفاوت هستند، ولی از لحاظ جنبه‌های روحی و روانی به عنوان انسان و به‌طور کلی ساختارهای اجتماعی به یکدیگر شبیه‌اند: مانند ادبیات غرب و شرق (Konrad, 1966: 31).

به طور کلی انتقال یک اثر از کشوری به کشور دیگر به کمک سه عامل صورت می‌گیرد: انتقال‌دهنده، واسطه، انتقال‌گیرنده. واسطه می‌تواند مترجم باشد که نقش بسیار مهمی را در برقراری ارتباطات علمی، فرهنگی و ... ایفا می‌نماید.

ادبیات فارسی و ادبیات فرانسه در شمار غنی‌ترین و پربارترین ادبیات‌های جهان قرار دارند. در پهنه این دو ادب، شعرا و نویسندگان بزرگی مطرح شده‌اند که همواره مورد توجه محققان، دانش‌پژوهان و ادب‌دوستان جهان قرار گرفته‌اند، در این میان شاعرانی چون ایرج‌میرزا، شاعر بزرگ عصر مشروطه و ژان ریش پن (Joan Rich Pin) شاعر بزرگ فرانسه نیز مطرح هستند.

در این پژوهش، محقق نحوه ورود یک اثر به عرصه جهانی و حرکت آن از کشوری به کشور دیگر توسط ادیبان و شاعران سایر ملت‌ها را مطرح می‌نماید.

به راستی چه عواملی موجبات پذیرش این موضوع را در عرصه بین‌الملل فراهم نموده است؟ چه آثاری، با کدام خصایص بیشتر مورد توجه عموم مردم جهان قرار می‌گیرد؟

بررسی‌های پژوهنده نشان داده است، هرگاه مؤلف در اثر خود به صورت عام، به موضوعات اصلی زندگی انسانی توجه کند و شالوده اثر نیز با مباحث مهم زندگی بشر ارتباط داشته باشد، آن سوژه می‌تواند مرزهای خودی را به راحتی در نوردیده و به سوژه‌ای بین‌المللی بدل شود. موضوع "قلب مادر" ریش پن به لحاظ پرداختن به مفاهیم عام بشر - فارغ از تفاوت‌های ظاهری - همواره مطرح بوده است و در عرصه جهانی نیز می‌توان آن را از جهت تیپولوژیکی با آثار مشابه تطبیق داد.

با مطالعه آثار به دست آمده از فرانسوی‌ها، روس‌ها، ارمنی‌ها، اکراینی‌ها، ازبک‌ها، بلغارها، ایرانی‌ها، تاجیک‌ها و افغان‌ها درمی‌یابیم که همه آن‌ها یک موضوع را انتخاب کرده و مطابق پسند و سلیقه و فرهنگ مردم خود تغییر داده‌اند و بن‌مایه اصلی اثر (قلب مادر) علی‌رغم نقل و انتقال‌های بسیار و ورود به سایر ادبیات‌ها اعم از غربی و شرقی هم‌چنان محفوظ مانده است. در واقع بدون توجه به توصیفات فردی که ظواهر امر و صورت آثار را از هم مجزا ساخته است، منبع اصلی تمام این آثار به طور مستقیم یا غیر مستقیم اثر ژان ریش پن یعنی، "قلب مادر" است.

بحث و بررسی

در سال ۱۸۸۱ م. نویسنده فرانسوی ژان ریش پن (Jaon Rich pin) (۱۹۲۶ - ۱۸۴۹) رمان مشهور خود را با عنوان "La glu" منتشر کرد. این اثر مورد استقبال فراوان خوانندگان فرانسوی قرار گرفت و در اندک زمانی به چاپ هشتم رسید. موضوع رمان ریش پن، جوانی

روستایی و شرح نادانی‌ها، پیمان‌شکنی‌ها و بی‌رحمی‌های اوست. نویسنده دو سال از عمر خود را صرف نگارش اثر کرد و آن را به پادشاه فرانسه، شاه برنارد تقدیم کرد. ریش پن موفق شد برای رمان خود موسیقی ترتیب دهد و آن را به صورت درامی موسیقایی و آهنگین نیز عرضه کند. مطابق با رمان، در درام نیز داستان را از زبان راوی و از زاویه دانای کل نقل کرد. سپس حاصل آن به صورت ترانه‌ای باشکوه درباره قدرت بخشش "قلب مادر" عرضه شد.

ترانه قلب مادر با سرعتی غیر قابل باور توانست در عالم موسیقی جایگاهی اختصاصی کسب نماید، این امر مقارن با زمانی بود که رمان نیز موفق شد تمام فرانسه را تسخیر کند. بی‌شک از عوامل پذیرش اثر، موسیقی شارل گون بود که موجب گشت، بسیاری از خوانندگان آن زمان، آن را به اجرا درآوردند و در برنامه فعالیت‌های هنری خود قرار دهند. به دنبال این موفقیت‌ها رمان ریش پن مورد توجه مردم روسیه قرار گرفت و بارها به زبان روسی ترجمه شد.

قلب مادر در روسیه

نخستین ترجمه از این رمان در روسیه در سال ۱۸۸۲ م. یعنی، بلافاصله پس از چاپ اثر در فرانسه (۱۸۸۱ م.) صورت گرفت. این ترجمه با عنوان "مگنیت" (Magnit) در نشریه "پیک روسی" منتشر شد. مترجم توانست به همراه ترجمه، شرح مختصری از بخش نخست رمان را نیز ضمیمه کند (مگنیت، پیک روسی، ۱۸۸۲، شماره ۱۴). در سال ۱۸۹۱ ترجمه دیگری از این اثر به زبان روسی با عنوان "تینا" (Tina)، اما در شهر پاریس منتشر شد، پس از آن درام ریش پن با عنوان "وام پیر" (Vam pier) در سال ۱۹۰۰ م. در مسکو، پایتخت روسیه، به چاپ رسید.

ترانه قلب مادر ابتدا از زبان فرانسه به روسی ترجمه شد. ترجمه دوم براساس نثرهای بازنویسی شده و اشعاری که در درام وجود داشت انجام شد که ترجمه آن چندان نیز موفقیت آمیز نبود.

در سال ۱۹۱۴م. ژان ریش پن موفق به دیدار از سن پترزبورگ شد. در آن جا بود که مجله "چشم انداز جهان" مقاله کوتاهی را به معرفی وی اختصاص داد، در این نوشتار سعی شد با ذکر شواهدی چند، میزان خلاقیت و توانمندی ادیب فرانسوی نشان داده شود. در این اثر نوشته شد: «حتی با یک ترانه کوتاه نیز می توان ترنم احساسات را به تصویر کشید. می توان با یک نغمه پراحساس نیز خدمتگزار مردم بود» و ریش پن صاحب چنین استعدادی بود (چشم انداز جهان، ۱۹۹۴، ش ۲۶۳: ۱۹). به این طریق ترانه ریش پن به طور مستقل به حیات ادبی خود ادامه داد و در کشور روسیه شاعران به آن توجه شایانی نمودند. بررسی محتوای مجلات ادبی - هنری آغاز قرن بیستم مؤید توجه گسترده ادبا به اثر ریش پن "La chanson de Marie des Anges" است.

در میان ترجمه های انجام شده می توان به عنوان نمونه به چند اثر اشاره کرد: ترجمه س. رافائلویچ (۱۹۰۱)^۱، ترجمه ویو. زاگولیاویوی (۱۹۰۴)^۲، ترجمه ایللی گوروویچ (۱۹۰۶)^۳ ترجمه واویدووا (۱۹۱۱)^۴، ترجمه وینیتسیووا (۱۹۱۲)^۵ و ترجمه آ. پترووا (۱۹۱۳)^۶.

در این ترجمه ها اغلب نشان داده شده که منبع ترجمه، به طور مستقیم شعر ریش پن است. البته پیش از زمان های مذکور، یعنی در سال ۱۸۸۳م. در روزنامه "هفته"، شعر "قلب مادر" توسط ن. شدرووا به چاپ رسید. این اثر از جهت سوژه کاملاً با شعر ریش پن مطابقت داشت. بررسی محتوای اثر نیز کاملاً مؤید این ارتباط است. البته این احتمال نیز وجود دارد که این اثر، اشعار ریش پن، با یکسری تغییرات باشد. چنانچه اثر شدرووا به زمانی قبل از زمان تألیف ریش پن (۱۸۸۱) تعلق داشت، می توانستیم احتمال دهیم که او از منبع دیگری بهره جسته است، اما زمان خلق اثر (۱۸۸۳) این فرضیه را رد می کند و ما را مطمئن می سازد

که در ادبیات مکتوب جهان صرفاً ریش پن به این موضوع پرداخته و اثر دیگری مطرح نیست. در هر حال، این امر ارزش و اهمیت ترجمه‌های آزادی را که بر اساس اثر ریش پن تهیه شده است به ما گوشزد می‌کند.

اما نزدیک‌ترین و شبیه‌ترین ترجمه به ترانه ریش پن که توانست تمام بخش‌های ساختاری و مهم را از شعر فرانسوی در خود حفظ نماید، متعلق به آ.آ. موسسار و یکن تیف (۱۹۱۴) است. سپس این اثر توسط ویکتور خنگین، ترانه‌ساز معروف آن زمان، به طور کامل در روسیه ارائه شد. این اقدام دقیق و هنرمندانه موجبات شهرت و دوام بیشتر "قلب مادر" را فراهم آورد (Rozenfeld, A, Z.1963: 40).

در واقع ماهیت این سوژه توسط ریش پن بنیان نهاده شد، سپس به جهت استقبالی که از آن گردید حیات و موجودیت آن در ادبیات سایر ملل جهان تداوم یافت و تثبیت شد. اثر ریش پن حاوی حقایقی بود که در مواردی مصداق و مثلی شد برای بیان درجه ایشار و از خودگذشتگی مادران.

قلب مادر در ارمنستان

در پاره‌ای از ترجمه‌ها نیز تغییراتی در محتوای اثر ایجاد شد، به گونه‌ای که حتی در بعضی آثار موضوع استقبال مادر از مرگ - خودکشی مادر - نیز مطرح شد که البته ارتباطی با اصل اثر ریش پن نداشت.

تا آن‌جا که شاعر خوش قریحه ارمنی، آوتیکک عیساکیان (Issakiyan)، بر اساس این موضوع دو اثر ارزشمند خلق کرد؛ "منظومه مادر" (روایت مفصلی که در سال ۱۹۰۷م. سروده شد) و دیگر شعر "قلب مادر" که با عنوان فرعی "روایت مردم ارمنی" (در سال ۱۹۱۹م. در ژنو) نوشته شد. مترجم در ترجمه خود تغییراتی اندک ایجاد کرد، که در ادامه به قسمت‌هایی از ترجمه عیساکیان (روایت مردم ارمنی) اشاره می‌شود:

«در پاسخ به دختر، پسر برای آوردن قلب مادر راهی می‌شود. نخستین بار با دست خالی باز می‌گردد، معشوق او را با خشم از خود می‌راند. پسر برای بار دوم راهی

می‌شود. آهوپی را کشته و قلب آن را برای دختر به ارمغان می‌آورد، اما دختر متوجه حیلۀ پسر شده و باز تقاضای خود را تکرار می‌کند. برای سومین مرتبه جوان عازم می‌شود، مادر خود را می‌کشد و قلب وی را بیرون می‌کشد اما، در راه بر زمین می‌افتد و قلب از دستش رها می‌شود آن گاه می‌شنود که "قلب" (مادر) او را مورد خطاب قرار می‌دهد: آه!!! ناراحت شدی پسر؟ آسیب دیدی پسر؟» (Rozen feld.A.Z, 1963: 406).

در "منظومه مادر" عیساکیان، این سوژه به گونه‌ای دیگر تفسیر می‌شود. در این اثر عروس بی‌رحم از شوهر خود می‌خواهد که مادر را از خانه بیرون کند و مادر پسر را در سختی رها کند. شوهر تسلیم این امر شده، مادر را در سورتمه گذاشته به جنگل می‌برد. بدین شکل این منظومه با ایات زیر به پایان می‌رسد:

«نیمه‌های شب در جنگلی متروک، افکند بارخویش به زیر درخت کاج،
بی‌هیچ نگاهی به سوی عقب! بازگشت، و در بازگشت، در راه باریک جنگلی، آن‌گاه
که باد پاییزی فریاد سر می‌داد، آنجا که گرگ مدام زوزه می‌کشید ناگاه، صدای مادر
را شنید! و رهگذر ایستاد: سفر بخیر، خدا یارت، پسر عزیزم مواظب باش!
مراقب سنگ‌ها باش!» (Issakiyan, 1952: 174).

و این دومین برداشت از موضوع "قلب مادر" است، که جرم پسر برخاسته از شهوت پرستی او نیست، بلکه برای خلاص شدن از دست مادر است.

شعر قلب مادر در اکراین

نویسنده اکراینی ام. ام. کاتسیوبینسکی (Katsiubinski.M.M) در نوولی با عنوان "در کتاب زندگی چه نوشته شده است" نیز تغییراتی در اثر ریش پن اعمال کرده و می‌نویسد:

«پیرزن در حالی که متوجه سربار بودن خود است از پسر خود، پوتاتس، می‌خواهد که وی را به جنگل ببرد. پسر در حالی که، با خانواده‌اش در فقر و فاقه با حالتی نکبت‌بار

زندگی می‌کند، پس از مدت طولانی تصمیم می‌گیرد خواسته مادر را اجرا کند. با اضطراب او را در یک سورت‌مه قرار می‌دهد و به جنگل می‌برد، و مادر را در جایی خلوت زیر درختی قرار می‌دهد و روی او را می‌پوشاند. مادر به فرزند می‌گوید: "لازم نیست، روانداز را به خانه ببر، درخانه به کار می‌آید". پوتاتس عقب عقب می‌رود، سراسب خود را به سمت خانه برمی‌گرداند و در حالی که همه جا را فرا گرفته حرکت می‌کند، در میان کلوخ‌ها، و ریزش برف، که او و اسبش را کاملاً در بر گرفته سرانجام به عقب باز می‌گردد به دنبال مادر» (Katisiubinski, 1951: 250-261).

با توجه به بن‌مایه‌های فولکلوریک اکراینی این موضوع در شعر دمیتری کردینا (Kerdina) پرورش داده شده و تغییراتی نیز در آن اعمال گردید، درحقیقت آثار اکراینی (۱۹۴۵-۱۹۰۷) درباره "قلب مادر" که در آن جهان‌بینی اکراینی مشهود است به گونه‌ای است که دقیقاً سوژه ریش پن را برای ما تداعی می‌کند:

«قزاق از دختر می‌پرسد، چه وقت، وی را دوست خواهد داشت. دختر پاسخ می‌دهد: "من دوست دارم آن کسی را که قلب مادرش را برای من هدیه بیاورد". قزاق سینه مادر را شکافت و دل او را بیرون کشید. اشک در چشمانش جمع شد در ایوان پشتی خانه پای قزاق به مانعی برخورد کرد، دل خونین مادر روی آستان در غلطید. ناگاه آوایی با سوز و گداز شنیده شد، آه پسر عزیزم! تو را چه شد؟ صدمه دیدی؟» (Kerdina.D, 1959: 37-38).

قلب مادر یا حقیقت بلغاری

در ژانویه ۱۸۸۵ توسط پ. و. شوماخر (Shumakher.p.v) (۱۸۹۱-۱۸۱۷) شعری با موضوع "قلب مادر" و با عنوان فرعی حقیقت بلغاری" نوشته شد، که در آن تمام جزئیات ترانه ریش پن به تمامی تکرار می‌شود، دختر که نامش مار است (Mar) به عاشق می‌گوید:

«برخیز به نزد مادرت برو سینه‌اش را پاره کرده و قلب او را برای باز من بیاور تا وقتی از آن خسته و عصبانی شدم باز خشمگین را با آن سیرکنم بعد منتظر باش جواب را و امیدوار باش که دوستت بدارم ...» (Shumakher, 1937: 232).

شعر قلب مادر در ایران

در دهه‌های ۲۰ و ۳۰ هجری شمسی به طور غیر معمول رمانس^۷ "قلب مادر" مورد استفاده شاعر معروف فارسی‌زبان، ایرج میرزا قرار گرفت و شهرت یافت. این ترانه توانست به طور جدی به فولکلورهای فارسی راه بیابد و با مردمی‌ترین رویکرد گسترش یابد. تحقیقات به عمل آمده از نحوه پیدایش شعر قلب مادر در ایران نشان داد مجله ادبی - هنری "ایران‌شهر" که به زبان فارسی در برلین منتشر می‌شد، در سال ۱۹۲۳ کنکوری برای انتخاب بهترین شعر سروده شده در موضوع "قلب مادر" ریش پن برگزار کرد. در این کنکور بسیاری از شاعران فارسی‌زبان شرکت نمودند، و شعر ایرج میرزا به عنوان بهترین اثر انتخاب شد.

ایرج میرزا در شعر خود موفق شد دقیقاً جملاتی را که مجله بر اساس موضوع مطرح کرده بود به کار گیرد. این در حالی بود که صرفاً تعداد معدودی از رجال ادبی موفق شده بودند "قلب مادر" ریش پن را به صورت کامل به فارسی بیان نمایند (ایران‌شهر، ۱۹۲۳، برلین، ش ۴: ۲۴۶).

شعر "قلب مادر" ایرج میرزا به سرعت در مجموعه‌های فارسی وارد شد، در واقع ترجمه‌هایی که در کنکور مجله ایران‌شهر توسط دیگر شعرا سروده شده بود، کمک نمود تا این اثر در ایران تثبیت شود.

نویسنده و شاعر فارسی‌زبان، یحیی دولت‌آبادی با اقتباس از ایرج میرزا توانست شعری با عنوان "قلب مادر" بنویسد. وی از موضوع اول خارج شد و با استقلال تمام به نوع دوم سوژه پرداخت و بدین طریق دولت‌آبادی توانست جایی در کنار خلاقیت عیساکیان

و کاتسیوییتسکی به خود اختصاص دهد، با این تفاوت که وی در ساخت بن‌مایه‌های خود جرم پسر را حرص دانست. او مادر را می‌کشد برای آن که سکه‌های طلا را تصاحب نماید. به طور کلی روح مادر دوستی در آثار ایرج، از سنتی کهن تغذیه می‌کند. قصد شاعر از تبلیغ مهر مادری، تعلیم و تربیت صحیح کودکان است. قطعاتی که ایرج در این باب، سروده است از لحاظ حسن تأثیر در ادب فارسی بی‌نظیر است:

شب‌ها بر گاهوارهٔ من بیدار نشست و خفتن آموخت
یک حرف و دو حرف بر زبانش الفاظ نهاد و گفتن آموخت
(محبوب، ۱۳۴۲: ۱۶۷)

مهر مادری و ادای سپاس و احترام به مادر، همواره در آثار ایرج میرزا، جایگاهی خاص داشته است؛ تا جایی که برخی او را "شاعر مادر" لقب داده‌اند. ایرج میرزا با بیان زیبایی که برخاسته از احساسات پاک شاعرانه اوست، در توصیف مادر اییاتی می‌سراید که بعدها با عنوان "قلب مادر" شهرت می‌یابد و زبانزد همگان می‌شود:

«قلب مادر»

داد معشوقه به عاشق پیغام	که کند مادر تو با من جنگ
هر کجا بیندم از دور کند	چهره پر چین و جبین پر آژنگ
مادر سنگ‌دلت تا زنده است	شهد در کام من و توست شرنگ
نشوم یکدل و یکرنگ تو را	تا نسازی دل او از خون رنگ
گر تو خواهی به وصالم برسی	باید این ساعت بی‌خوف و درنگ
روی و سینه تنگش بدری	دل برون آری از آن سینه تنگ
گرم و خونین به منش بازآری	تا برد ز آینه قلبم زنگ
عاشق بی‌خرد ناهنجار	نه بل آن فاسق بی‌عصمت و ننگ
حرمت مادری از یاد ببرد	خیره از باده و دیوانه ز بنگ
رفت و مادر را افکند به خاک	سینه بدرید و دل آورد به چنگ

قصد سر منزل معشوقه نمود دل مادر به کفش چون نارنگ
 از قضا خورد دم در به زمین اندکی رنجه شد او را آرنگ
 و آن دل گرم که جان داشت هنوز اوفتاد از کف آن بی فرهنگ
 از زمین باز چو برخاست نمود پی برداشتن آن آهنگ
 دید کز آن دل آغشته به خون آید آهسته برون این آهنگ
 آه دست پسرم یافت خراش وای پای پسرم خورد به سنگ
 (ایرج میرزا، ۱۳۵۵: ۷۸)

در قطعه فوق شاعر قافیه‌هایی چون: جنگک، خدنگک، سنگک، ننگک، زنگک، شرننگک، تنگک را برای بیان اختلاف حاکم میان عروس و مادر استفاده نموده است.

تأثیر فرهنگ اسلامی و آداب و رسوم ایرانی در شعر ایرج میرزا با بیان ارتباط غیر مستقیم عاشق با معشوق یعنی، "دادن پیغام" مشهود است:

داد معشوقه به عاشق پیغام که کند مادر تو با من جنگ

با توجه به باورها و سنن ایرانی، عمل فرزند نسبت به مادر تا آن درجه زشت و ناپسندیده است که ایرج وی را متصف به اوصافی چون بی‌خردی، فساد، فحشا، مصرف مواد افیونی و... می‌نماید تا از این طریق ضمن نشان دادن زشتی عمل در نظر ایرانیان، به نوعی، ساحت ایرانی را از اقدام به چنین اعمالی نسبت به مادر میرا سازد:

عاشق بی‌خرد ناهنجار نه بل آن فاسق بی‌عصمت و ننگ
 حرمت مادری از یاد ببرد خیره از باده و دیوانه ز بنگ

نتیجه‌گیری

خانلری در خصوص رشد و تکامل ادب فارسی و بهره‌گیری و الهام ادیبان ایرانی از ادبیات اروپایی معتقد است: نویسندگان ایرانی از ادیبان اروپایی سرمشق گرفتند و ترجمه آثار ادبی اروپا از مهم‌ترین عوامل تجدید حیات ادبیات فارسی بود (خانلری، ۱۳۲۶: ۱۳۲).

به طور کلی برای خروج از انزوا و عزلت، ادبیات ملی، باید به عنوان جزئی از کل بنای میراث ادبی جهان در معرض افکار و اندیشه‌ها قرار گیرد؛ به عبارت دیگر وظیفه ادیبان بیرون آمدن از مرزهای خودی و پیوستن به جرگه ادبیات جهانی است. "قلب مادر" سوژه‌ای بود که به شکل کامل در سطح وسیع در ادبیات ملت‌های مختلف گسترش یافت. این امر یک بار دیگر شاهدهی است بر تداوم تغییرات فرهنگی و گواهی است بر تغییرات دائمی ارزش‌های فرهنگی، نه تنها در غرب و در شرق، بلکه در میان غرب و شرق.

آثار به جا مانده از ادیبان و شاعران بزرگ حاکی از آن است که هر یک به تناسب وسعت اندیشه و شرایط تاریخی و اجتماعی زمانه خویش مسائل و مشکلات اجتماعی را تحلیل نموده‌اند و راه‌حل‌ها و توصیه‌های گوناگونی ارائه داده‌اند.

ایرج در شمار شاعرانی است که مسائل اجتماعی را با زبانی زیبا بیان داشته است، وی به لحاظ دانستن زبان فرانسه، موفق شد به‌طور مستقیم و بدون کمک واسطه، شعر ریش پن را به زبان فارسی بازآفرینی کند. محبوبیت شعر ایرج میرزا در میان فارسی‌زبان‌ها نشان داده است که، هر چه ادبیات نیرومندتر و بالنده‌تر باشد، محصول ارتباط بین‌المللی به فراخور آن کامل‌تر و جاودانه‌تر خواهد بود.

شعر "قلب مادر" ایرج، بی‌شک در شمار جاودانه‌های ادب این مرز و بوم است و همواره نیز خواهد بود. چرا که شاعر پرمایه ایرانی توانست با استفاده از سرمایه ملی و پیشینه غنی ادبیات فارسی این اثر را کاملاً از آن خود نماید و به آن رنگ ایرانی ارزانی دارد.

از بررسی و تطبیق آثار ملهم از شعر "قلب مادر" ریش پن درمی‌یابیم:

۱. در کلیه آثار "مادر"، سمبل عطف و گذشت است.

۲. معشوقه، شخصیتی بی‌رحم و قسی‌القلب دارد و تنها مرگ مادر است که او را از عشق عاشق نسبت به خود مطمئن می‌کند.

۳. در کلیه موارد پسر جاهلانه، شیفته معشوق است.

۴. مادر از سوی معشوق مانع و سد راه خوشبختی قلمداد شده است.
 ۵. "قلب مادر"، در آثار مختلف به عنوان هسته اصلی مطرح شده است.
 ۶. اغماض و چشم‌پوشی مادر در برابر بی‌وفایی و اشتباه فرزند، نقطه اوج همه آثار است. بر این اساس ادبیات در همه جا یکی است، همان‌گونه که هنر و بشر یکی است.
 از پیامدهای ادبیات تطبیقی وسعت بخشیدن به ادبیات قومی و ملی و ایجاد تعامل و تعادل و برابری فرهنگی است، که موجب نزدیکی ملت‌ها و اقوام به یکدیگر و چه بسا منجر به وحدت ملی و وحدت نسبی عالم انسانی می‌گردد.

پی‌نوشت

۱. قلب مادر، سن پترزبورگ، ۱۹۰۱
۲. ترانه قلب مادر، در سطح گسترده، سن پترزبورگ، ۱۹۰۴
۳. منظومه‌ای از ریش پن، سن پترزبورگ، ۱۹۰۶
۴. قلب مادر، پرتوروشن، فوریه، ۱۹۱۱
۵. مجموعه اشعار، سن پترزبورگ، ۱۹۲۶
۶. قلب مادر، ژان ریش پن، آتش، ۱۹۱۳، شماره ۲۹
۷. رمانس: شعر آهنگین کوتاه، یا درامی است که بخش‌هایی از آن با آواز خوانده شود. این نوع ادبی در اغلب موارد به صورت مجمل به بیان موضوعاتی از زندگی و یا یک ماجرای عاشقانه می‌پردازد (Timofeef. L. i.vengrof.H.1963: 132).

منابع

- آجودانی ماشاء... (۱۳۸۲). *یا مرگ یا تجدید* (دفتری در شعر و ادب مشروطه) تهران: اختران.
 آراین پور، یحیی. (۱۳۵۱). *از صبا تا نیما*. جلد ۲. چاپ دوم. تهران: جیبی و زوار.
 ایرانشهر. (۱۹۲۳). ش ۴. برلین. ۲۰۲-۲۴۶.

- ایرج میرزا. (۱۳۵۵). کلیات دیوان. تهران.
- بهار، ملک الشعراء. (۱۳۵۸). دیوان ملک الشعراء بهار. چاپ چهارم. تهران: امیرکبیر.
- حائری، سید هادی (کوروش). (۱۳۶۸). افکار و آثار ایرج میرزا. تهران: جاویدان.
- _____ . (۱۳۷۰). گنجینه ذوق و هنر ایرج. تهران: جوان.
- خطیب، حسام. (۱۴۲۴ ه. ق. ۲۰۰۳ م). آفاق ادب المقارن. عربیا و عالمیا. مصر: دارالفکر معاصر.
- گویارد، ام. اف. (۱۳۷۴). ادبیات تطبیقی. ترجمه علی اکبرخان محمدی. تهران: پاژنگ.
- محبوب، محمدجعفر. (۱۳۴۲). تحقیق در احوال و آثار و افکار و اشعار ایرج میرزا. تهران: شرکت.
- ناتل خانلری، پرویز. (۱۳۲۶). نثر فارسی در دوره اخیر. (نخستین کنگره نویسندگان ایران). تهران.
- یاسمی، رشید. (۱۳۱۶). تاریخ ادبیات معاصر. تهران: روشنایی.

- A Dictionary of Cultural and Critical Theory.* (1996). Edited by Michael Payne Black well.
- Bassnett, Susa. (1997). *Comparative Litreture: A Crritical Intrtroduction* Blackwell.
- Issakiyan .A. (1952). *Ezobrannoy prezvedenia*. Moscow.
- Katsiuobinski .M.(1951). *zbornik sochenenea*. Moscow.
- Kerdina.d. (1959). *stiknotavareniea i poemi*. Moscow.
- Konrad.n.u. (1966). *zapad u vastok*. Moscow
- Rozenfeld. A. Z.(1963). *mejdunarodni sviazi Roskoi literature*. zbornik statae – nauk. Moscow
- Shumakher. P.V. (1937). *stuknotavareniea poemi*. Sovetski Pisatel. Moscow.
- Timofef. L, i.vengrof.H. (1983). *Kratkii Slovar Literaturovedcheski terminof*. Moscow.